

Передплата

«РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

за цілий рік . . . 20 кор.
за пів року . . . 10 кор.
за чверть року . . . 5 кор.
за місяць . . . 1.70 кор.

За границею:

цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
за пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Подвижок число по 10 сот.

РУСЛАНА

«Барнеш ми очі і душу ми вивеш: а не вольмеш милости і віра не вольмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят о 5^{1/2} год. пополудни.

Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. і. п. Дзюбровского (Хорунцями). Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавемала.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надселянім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Русна суспільність а шкільна молодіж.

(X) Ще три тижні ділить нас від нового шкільного року. Важна се хвиля в культурнім розвитку нашого народу, бо від числа молодіжи, яка заповнить школи, а перегодом вийде в люди, буде зависіти і наш культурний поступ. Особливож у народу українсько-руского ще обмаль освіченої і образованої інтелігенції, тим то і всі змаганя і заходи нашої суспільности повинні бути звернені на те, щоби як найбільшому числу молодіжи зробити приступною науку й образованє. Руска суспільність зложила вже чимало доказів незвичайної жертволюбности для шкільної молодіжи, а неоден талант, що був би змарнів або запропастив ся, вийшов у світ в користь руского народу лише завдяки сій жертволюбности нашої суспільности. Численні бурси і інститути розкинені по цілім нашім краю стають вимовним доказом сего.

Одначе світ не стоїть на однім місці, культурні народи йдуть навзаводи поміж собою в змаганях до висшої просвіти, а притча про руского женця, що заснав дорогий час, не стратила ще й по нині своєї ваги. Ми ще повинні щиро і запопадливо працювати, щоби зрівняти ся хочби з сусідними народами на культурній ниві, а до того повинні все мати

на тямці, що лише просвітою, наукою і образованєм здобудемо собі те становище посеред культурних народів Європи, яке прислугує що до числа українсько-рускому народови. Найкрасшим прикладом можуть нам послужити Чехи, котрі після страшного занепаду політичного, державного і національного відродили ся так світло і добили ся такого визначного становища в монархії лише витривалостю, запопадливостю, ощадностю, просвітою і наукою.

Всі наші бурси й інститути оповіщували конкурси на уміщенє молодіжи рускої. Певно, що багато рускої молодіжи знайде там приміщенє, прокорму і догляд, але скількож ще остає такої молодіжи, що не буде могла там примістити ся, бо всі наші бурси й інститути покажуть ся тісними, щоби примістити всю ту молодіж, яка зголосить ся після жнив до шкіл.

Отут дожидає знов велика робота передовсім наше Руске Товариство педагогічне з его філіями, а також інші товариства, що удержують бурси й інститути. Треба буде певне подумати про розширенє приміщень, а з тим ростуть значно видатки. Нема отже иншого способу, як щоби кождий щирий Русин вписував ся в члени згаданих товариств та інститутів, бо з дрібних вкладок збирає ся поважна сума, котрою згадані товариства будуть могли розпоряджати і пособляти рускій молодіжи.

Але сего ще за мало. Руска суспіль-

ність повинна прийти з підмогою нашим бурсам, інститутам і педагогічному Товариству натураліями, збираними і доставляваними від часу до часу. Сегодня вже й селянство наше відчуває значіне просвіти і науки і оно також посилав вельми багато своїх дітей до середних шкіл і уміє оцінити значіне доброго приміщеня і догляду. Тимто можна би і поміж селянами легко збирати датки в натураліях для наших бурс та інститутів а се булаб велика поміч. Належалоб однак і в сій справі перевести організацію відповідну, а ми певні, що руска суспільність поспішить із щирою помочю.

Нова папска енцикліка.

«Osservatore Romano» оголосив енцикліку Пія X до італійских єпископів дотично культури, вихованя і політичної карности підвладного їм клира. Сей натиканський дальший хід думок, розвинених в першій енцикліці папи: «Instaurare omnia in Christo», а виявляє, що теперішній папа відмінно глядить на становиско клира супротив суспільно-політичних квестий, як его попередник Лев XIII, який звизав клир до участі і проводу в соціальнім руху, щоби тим способом запобігати лихому впливови соціалістів і на християнських основах впливати на злагодженє суспільних контрастів. Пія X натомість виступає против такої самотійної суспільно-політичної праці клира,

Болгари про Русинів.

(Конець).

Оцінкою, хоч би лише поверховною, на яку сотню томів виданих доси сим Товариством, годі нам займатися. Ми маємо на думці звернути бачність нашої суспільности на естование одного славянського народу, про котрий у нас так мало знають, і бажаємо, щоби наші учені, що займають ся історією та літературою славянських народів, щоби більше зацікавили ся виданями сего народу, котрий так близько стоїть до нас і що до мови і що до звичаїв і що до ісповіданя.

Друге таке товариство «Просвіта» у Львові заснувало доси 1500 читалень, видало около 300 книжок, популярно-наукових і белетристичних для народу, зорганізувало чимало позичкових кас і сельских крамниць і завело по селах спеціальні рільничі і молочарські спілки.

Окрім сего дбає товариство, щоби члени діставали по знижених цінах передовсім насінє і рільничі наряди. Економічні спілки розвивають ся дуже гарно між українским народом. Задля того виринула гадка, щоби всі крамниці і крами зєдинити в одно товариство, щоби тим способом витворити одноцілу могутну організацію торгіву. Так само добре розвивають ся різні каси і задаткові спілки, котрі мають у Львові свій «Краєвий Союз кредитовий». Взагалі Русини галицькі розпоряджують в усіх крамницях і інституціях щорічним оборотом около 160 мільонів корон, окрім того містить ся багато в сельских касах, що стоять під доглядом товариства «Просвіта».

Для підмоги бідної шкільної молодіжи є 60 безплатних приютів і бурс, котрі удержують ся головню з публичних жертв. Русини мають також своє товариство обезпечень «Дністер», котре є одною з найповажнійших інституцій руских. В січні і лютім 1905 р. видало

се товариство 16.900 поліс на суму 18,821.607 корон на обезпечену власність з премією 171.272 корон.

Забавне товариство «Руска Бесіда» держить чимало українсько-руских і чужосторонних часописий. «Артистичний Вістник», місячник присвячений музиці і плястичній штуці. Ілюстровані є також «Руска хата» і «Дзвін». Органом українських спілок задаткових в Галичині є «Економіст». Гімнастичне товариство «Сокіл» має ціль організувати пожарні сторожі і отворило у Львові крамницю, в котрій продають прибори до писаня і рисования і вироби домашнього промислу. Вислідом заходів українських женщин є товариство «Труд», зовсім нове, якого доси не було. Ціль сего товариства є, виробляти, купувати і продавати предмети, котрі входять в обсяг жіночої роботи, отже одіж, біль, домашній і артистичний промисл. Се товариство вишколює добрі робітничі жіночої одіжи і біля, швачки, удержує салон мод і відділ ко-

а пригадує йому передовсім старання о загробове житє повіреної йому пастви і обовязок строгої карности супротив церковної ерархії. Отсе зміст згаданого письма Сьв. Отця:

Пій Х говорить на вступі про свою велику відвчальність перед-Богом за всьо, що робить в характері Христового намісника. Сей его обовязок наказує звернути увагу на духа неубординації, який проявляє ся в деяких єпископских листах. »Ся шкідлива тенденція — каже енцикліка — доходить і до семінарий і молоді сьвященники віддають ся новим, доганим теориям що до самої натури послуху«. Папа звертає увагу єпископів, щоби духовну молодіж виховували безглядно в душі єї душпастирського покликания. Відтак пише: Душпастирство не є, справді, ремеслом або якимсь урядом, якому молодіж могла би посьвячувати ся довільно; але належить до компетенції єпископів, щоби управильнювали доступ до семінарий після потреб дицезії і по думці Тридентського собору«.

В дальшій ході є бесіда про внутрішнє урядженє семінарий, а відтак папа покликуює ся на дотичний апостольський лист Льва XIII з 8. грудня 1902 і свої власні розпорядженя, які відносять ся особливо до студій філософії і теології та зближених наук. Семінарії повинні виховувати будучих проповідників правд віри і християнських наук, а не людей, яким усміхають ся сьвітські карієри. Пій Х пригадує, яку велику вагу привязував его великий попередник до наук св. Томи з Аквіна і додає, що клирики можуть побирати студії на сьвітських університетах тільки в разі доконечної потреби, а завейди під проводом єпископів. Нехай — по думці Льва XIII — проповідник голосить правди Євангелия, нехай побоборює гріхи і загриває до чеснот християнських, а не вдає ся в філософічні аргументи після власних поглядів. »Ліпше буде — голосить енцикліка — коли вірним вияснить ся поодинокі гомілії і парокси будуть уділювати науки катехизму«.

Пій Х з жалем витикає молодому клирови, що хоче виеманциповати ся зпід приписів правої власти і висуває на чоло

стюмів. В робітні сего товариства виготовлено минушого року 7000 замовлень, при котрих було занятих 120 робітниць і учениць.

Вистава української живописи дала образ штуки. Виявило ся тут много обдарених талантом артистів, котрі з любовою і вірою станули в рядах апостолів штуки. Роботи Жука, Красицкого, Труша, Сосенка, Бойчука, Панкевича і ин. блискучо представляли українську живопись. Можна би бажати, щоби наші молоді живописці зацікавили ся тим і пізнали сі цінні твори і щоби в нашій артистичній збірці в Рисовальній школі містилися твори польських і українських живописців побіч московских.

В сім році заходять ся у Львові коло будови українського театру на великі розміри. Само місце під сю будову стояло 300.000 К. Всякий безристрасний чоловік мусить признати, що сей нарід мимо великого гнету безнастанно поступає вперед і розвиває ся. Три міліони

т. з. »Azione popolare cristiana«, ухилиючись від папских приписів. Всякі розправки — читаємо в документі — які можуть розбудити серед люду нехить де виспих кляс, належить уважати за противні правдивому духови християнської любови«. Відтак осуджує енцикліка сі католицькі публікації, що пропагують нездорові іновациї, блазнять побожність вірних і взагалі змагають до змодернізованя християнського житя після нових аспірацій »della vita moderna« та домагають ся нових суспільних покликань клира і відмінної від минулої християнської цивілізації. Достойним признаня є, що сьвященники, особливо молоді, ідуть між люд, однак мимо сего они повинні ширити межі вірними засади послуху властям і вказівкам церковних провідників.

Пій Х зазначає дуже рішучо, що першим і найголовнішим старанем душпастирів повинна бути їх жура о вічне спасенє народа, повіреного їх опіці. Відтак заборонює папа клирикам і сьвященникам належати до товариств або організувати їх, коли они не мають підлягати зверхности єпископів, особливо під грозою завішення »adivinis« заборонює енцикліка сьвященникам належати до »Lega democratica nazionale«. Вкінці взиває папський документ італійских єпископів, щоби розумно запобігали сему лихови, де оне еще не загіздило ся, а нищили єю в зародку, колиб тільки де проявило ся і робили се »con mano energica e risoluta«.

Такі рішучі слова против модерністичних тенденцій католиків і против т. з. християнської демократії взагалі не впали еще до тепер з висоти римського церковного престолу.

Наукове Товариство ім. Шевченка в 1905 р.

(Дальше).

З инших інституцій Товариства найгарнійше розвивала ся бібліотека, як се виказує окреме справозданє. Функції бібліотекарів повнили в сім році провізорично два студенти університету дд. Ів. Кривецкий

Русинів в Галичині мають більш 2000 шкільнародних, чотири (тепер 5) гімназий, а на університеті у Львові мають кілька катедр. На всяке поданє внесене до державних властей написане українською мовою, має бути видане рішене сею мовою. Таким способом українська мова має в Галичині спромугу розвитку, якого не допускають їх братя під російською владою. Але се ще не вдоволяє Русинів. Они домагають ся окремого українського університету і повної рівноправности з Поляками. Для тої ціли треба, щоби кождий жилець в Галичині володів обидвома язиками: польским і руским. Від такту, розуму і сталости Русинів і від вирозумілости, справедливости і братньої любови Поляків буде зависимо, чи в недалекій будучині osiąгнуть Русини цілє своїх змагань.

Сим кінчимо наш звіт про Русинів.

і Ів. Созанський, а наведені в справозданю цифри виказують у порівнаню з попередними роками значну інтензивність їх праці, якої багато пішло особливо на порядкованє. Бібліотека збільшала ся далі не тільки з обміну виданнями з чужими науковими інституціями, але й новими закупами, а надто доволі численними дарами. З останних найзначнійший дар покійного дійсного члена Товариства, Володимира Лесевича, який записав усю свою, дуже гарно дібрану бібліотеку, головно з обсягу філософії, історії релігій, фольклора і ин. Наук. Тов. ім. Шевченка. Ся бібліотека буде перевезена і розібрана протягом 1906 р., з чим знов злучена справа розширеня бібліотечного льокалю, який показав ся за малий для її поміщення. Належить зазначити, що частинно розширено бібліотеку вже сего року, бо всі дублети перенесено до давного книгарняного магазину, поміщеного при канцелярії Товариства.

Музей збільшив ся в сім році особливо етнографічними предметами, закупленими членами етнографічної експедиції, та дарами поодиноких осіб. Вони мусять одначе поки що лежати нерозібрані і неупорядковані, бо для уміщення їх нема відповідного льокалю, просьбиж о краєзу підмогу на сю цілє не мали успіху.

Галерия образів збільшила ся 1905 р. закупом трех образів кисти д. Ф. Красицкого, виставлених на виставі українських артистів у Львові, а саме: двох портретів (М. Старицького і Ів. Тобилевича) та одного великого образа п. н. »Гість із Запорожя«, проданого артистом Ф. Красицким Товариству по значно зниженій ціні за 1000 К. Крім того замовило Товариство у двох малярів кілька портретів наших визначнійших письменників, яких одначе ще не викінчено.

Тут належить також згадати про деякі фонди, що стоять під зарядом Товариства.

Фундаційна камениця упорядкована цілковито ще в 1904 р. і доходами з неї амортизують ся затягнені довги. З кінцем минулого року навязав був фундатор через свого адвоката переговори з виділом у справі затверженя фундаментального акту, але опісля стримав їх із невідомих виділови причин. Через те справа фундаментального акту полишила ся на далі в завішеню.

»Академічний Дім«, який перебрав виділ минулого року під свій заряд, стоїть уже під дахом. До осени 1906 р. буде зовсім виготовлений і замешкалий.

Фонд імени А. Бончевского зазнав о стільки зміни, що виділ поділив за згодою его куратора д. І. Ардана річний дохід із него на дві частини, і від осени почав роздавати его двом студентам, зам. одного як давнійше. Се було потрібне головно тому, що число молодіжи в університеті зростає з року на рік, і багато з неї потрібує підмоги, не надіючись її ні звідки. І хоч така підмога в сумі 220-20 К не вистанє на цілорічне удержанє у Львові, коли подвійна сума все таки зближала би ся до міні-

тиш студентської екзистенції, то й вона сильно стає у пригоді, як про се виділав нагоду переконати ся.

(Конець буде).

Просимо відновити передплату.

Н О В И Н К И.

— Календар. В четвер: руско-кат. Панталеймона вмч.; римокат. Романа. — В п'ятницю: руско-кат. Прохора, Інокентія; римокат. Лаврентія.

— До відома паломникам до св. Землі. Комітет паломництва оповіщує: З огляду на спеку, яка царить в сих місяцях в Палестині, що дає ся ще більше відчувати приподітим в чорні убрания, комітет згодив ся з одним з кравців о доставу для паломників білої нагортки по ціні 15 К за штуку (разом з оплатою пошти). При замовленню нагортки належить подати довжину від коввіра до стіп і обем в грудях поверх звичайної одіжи. Замовлення з оплатою повної належитости за нагортку сейчас полагодились ся.

— Галицький сейм збере ся сего року, як вже порішено, лише на три дні межі лат. Різдом а Новим роком. Натомість правильна сесія сейму буде межі 10. січня 1907, бо в тім дні кінчать ся каденція теперішньої палати послія, а речницею нових виборів до державної ради.

— В Стрию буде в салі «Нар. Дому» в четвер 9. с. м. гумористичний вечер Н. Войтовича, драмат. артиста.

— На будову руского театру у Львові зібрано в липні с. р. 1.337.62 К. Разом з попередніми складками на ту ціль зібрано 182.602.58 К.

— Руска суспільність а шкільна молодіж. Матеріяльну поміч нашої суспільности на удержуване молодіжи в школах ставить якийсь Поляк Старуха на вір Полякам і пише в тій справі в оподішнім *Słowo i polsk-im* ось що: Сиджу від довгих літ на провінції і маю нагоду ближе приглянути ся народній роботі Русинів в повіті. Они звернули бачність, як на кожду область, так і на область шкільництва. Вони бо добре зрозуміли, що передо всім між наряд треба нести смолоскип просвіти. І несуть его справді широ, не щадячи ні трудів, ні коштів. Не лише самий Львів може повелічати ся числом руских бурс і руских студентів — але найдеш їх і на провінції — від Тернополя по Сянок, ба! вже й по Новий Санч. Вєсь наряд, хоч виглядав бідний, — щедрою рукою удержує тисячі студентів, без голосної реклами — без шуму і крику! Ту свою молодіж окружає правдивою і сердечною опікою, глядить на ню з вітцьовскою печаливостію і любовію, бо в ній бачить свою будучність. Не жалують і жертв, — кождий дає, що може, — підчеркую „кождий“, а ніхто не усуває ся від того обовязку. Звідти походить, що нині весь край, а в першій мірі столиця, вже засіяні численними бурсами. А кілька то убогих руских студентів удержує ся поза мурами бурс? Знаю рускі дома — пише п. Старуха — зовсім не заможні, бо урядничі, де убогий студент має щоденно обід. Ділять ся з ним радо ложкою страви — а бідний студент має і теплий харч, найде і добре слово, і виміву гадки, — набирає оглали в житю. Родина нічого не тратить, а ученик має велику поміч. Знаю дальше людей, котрі межі собою без шумних статутів, умовляють ся і удержують спільним коштом убогого ученика в школах. Складають ся по 2—4 К місячно і коштом 30—40 К (місячно) посилають ученика до шкіл, аби не дати змарнувати ся талантови. Се є запал, се є любов народа, — ту нема бесіди про гіперпродукцію інтелігенції, — як раз ту глибоке пересвідчене, що просвіта підносить і двигач з нужди — моральної і матеріяльної... Межи Русинами я ніколи не чув осьь такого, чого у нас (Поляків) нераз наслушав ся: «по що то

тільки шкіль?» — «на що хлопови школи, — она єго не ушасливить» і т. ин. нечувані річі. То має бути культура? Ще одна дрібна замітка. Прийдуть ферії, — не один хлопчина прямо не має до кого заїхати, бо або сирота, не має родини, або має таких бідних родичів, що був би для них справдішим тягаром. Щож робить руска інтелігенція? Бере учеників до себе на села. А треба знати, з якою сердечністю приймає їх до свого дому, як широ і отверто з ними поводить ся, якби були власними їх сивами. А та молодіж — вдячна своїм безінтересовним опікунам, памятаючи про то, що єї виховує суспільність для будучої праці для краю — переймає ся горячою любовію до своєї єдиної дорожї вітчизни.

Так пише про нас Поляк. Подбаймо — если не зовсім у нас так є — щоби так було!

— Нові війскові кавційні такси. В мінстерствах війни і краввої оборони працюють, як доносять будапештєвські часописи, над новими приписами, що до женячки війскових. Кавційні такси не мають бути підвищені, а навпаки знижені. Для офіцірів низшої ранги назначено кавцію в сумі 40.000 К, для капітанів 30.000 К а для майорів 20.000 К. Від семої ранги в гору не треба буде офіцірам виказувати ніякої кавції. Висота тих кавцій має бути побільшена лише для офіцірів в генеральнім штабі і воєнній маринарці.

— 3 перемискої єпархії. Презенти дістали оо: Інокент. Рудавский на Манастир, Йос. Гамерский на Залуж, Мирон Черлунчакевич на Крукеничі, Антін Слозьский на Михалевичі, дек. дрогобицького, Іван Дуркот (з Рихвальда) на Стібно. — До кан. інституції завізвані оо: Ігнатій Мохнацкий на Войткєву, Мирослав Устияновский на Смерек. — Сотрудництво в Ляшках муров. дістав о. Юл. Адриянович. — Відпустку для поратована здоровля дістали оо: Юл. Плятек, Мих. Дуркот, Мих. Качмар на 4 неділі, Іляріон Геля на 6 неділів, Лев Саноцький на 5 неділів, Олимп Поляньский на 4 неділі.

— Удар сонця підчас війскових вправ. З Полі доносять: Дня 3. с. м. три баталіони 87. полку розміщені в Полі вибрали ся досвіта о 4. год. в похід в сторону як місцевість Медолина. В назначених до того місцях казала команда приготувати для кождого баталіону по 7 гектолїтрів води до питя. Вже коли баталіони виходили з Полі, було дуже парно, а нараз около 9. год. спека стала так велика, що термометр підскочив на 41 степенів. Вправи зараз перервано, а баталіони почали вертати домів, але зараз показали ся наслідки спеки: люди почали падати; визв то один, то другий воєк без памяти на землю. Баталіони тепер розбили ся, одні ішли дальше, другі приставали або лишали ся коло поражених від сонця та подавали їм поміч. Разом занедужало 70 воєків, з котрих одні від удару сонця а другі від утоми. На щастє пригода добре закінчила ся, бо всі, що потерпіли, живуть і нині вже здорові.

— Величезні суми платять Американці за оголошення в пресі. „Ladies Home Journal“, який розходить ся в мільйні примірників, бере за стрічку реклами 6 долярів, а за цілу сторінку 4.000 дол. Найбільше реклам поміщує ся в жіночих модних журналях, бо на них жінки більше падкі як мушцями. „Comfort“, який розходить ся в 125 тис. примірниках особливо між робітничою верствою, бере за стрічку реклами 5 долярів, „Century“ (наклад 250 тисячів прим) бере за сторінку реклами 250 дол., „Harper's“ (наклад 200 тис. прим.) бере 250 дол., „Munsey“ (наклад 603.305 прим.) бере за сторінку 500 долярів. Розуміє ся, що видавники з огляду на рентовність рекламового відділу посвятиють єму половину місячника. Груднева книжка „Me Cluges-a“ із 1904. мала 171 сторін самих реклам, які принесли видавництву 60.816 долярів. Десять головних амер. журналів бере за реклами що місяця пересічно 244.198 долярів себто поверх двайцять міль. корон річно.

— Оподаткованє лікарів. Державна спілка

австрійских лікарів в виду сего, що лікарі були в Австрії до 1898. р. увільнені від заробкового податку, а від того часу мусять его платити, порішила таку резолюцію: Держава уважає нас з одного боку промисловцями, а з другого боку дешевими обектами для виизскування в справах публичної печаливості про здоровле. Сей нестерпний і несправедливий стан довше не сьміє тривати, а задля сего треба знести обовязок безплатного доношеня і примус заводовий.

— Міжнародний жіночий союз для виборчого права. Від вчєра до 11. с. м. відбуває ся в Копенгазі зїзд всіх знаних провідників і діячів в сираві жіночого руху. Зі всіх країв Європи, із північної Америки, Канади, Австралії і Тасманії мали приїхати делегати. Головною точкою парад се звіт делегатів про рух в користь жіночого права виборчого. Окреме засіданє присвяченє Сузані Антоні. Про подїї з життя єєї діячки жіночого руху відчитав Іда Густав Гарпер. Про ню будуть єще говорити Іда Фальбе Ганзен і проповідниця з Філядельфії Анна Шая. Посадник Копєнгагі і союз данських жінок лагодять величавє принятє для гостей.

— Новий твір Толстоє. Толстоє лагодить до друку новелю, взяту з життя російских сектарів, революционерів і соціал-демократів із вісімдесятих і дев'ядесятих років, під назвою „Божєске—людске“. Недавно тому читав він послідню коректу сего твору, який виїде незабаром із двома розвідками, в котрих одна розберав церковно-історичну тему: «Наука дванацяти апостолів». Стан здоровля Толстоє знаменитий. Він працює богато і задумує написати нове оповіданє із сєгочасного російского життя.

— Жертви в Курієрі. Францускі часописи оголошують докладні дані про жертви катастрофи в курієрских копальнях і про заосмотрєне оставших вдів і сиріт. Підчас катастрофи згинуло 1098 людей, з сего було 1053 Французів а 45 чужинців. Зібрано із складок до 18. липня 1906 для родин погибших 7,023.520.97 франків. Сю суму поділено на частю по 1200 франків. Вдова дістає дві пайці, сирота одну пайку, сирота по матері і батькови півтора пайки, мати або батько погибшого одну пайку, сестра або брат пів пайки. Окрім сего дістає кожда вдова дві пайці, як єї чоловік був батьком родини, а крім сего для кождої дитини поверх 8 літ, котру єще треба утримувати, четвертину пайки. Найбільше, що може одна родина одержати, се є 17 пайв або 20.400 франків.

— Катастрофа на залізници. Одна з найдивніших катастроф, які коли бували в Америці, стала ся дня 24. м. м, на побережю Діамєнтового озера в західній Америці. Залізниця іде тут цілим рядом віадуктів і численних тунелів здовж озера і по скалах, що єго окружають. На стороні від води спадають ті скали яких 30 метрів глибоко зовсім стрімко, а вода в озері є в сїм місци на 150 метрів глибока. Згаданого дня гнав туди поспішний поїзд з цілою силою пари і то ше в місци, де залізниця робить досить прикриї закрут. Нараз вихопила ся льокомотива з шин, вдарила насамперед о скали, відбила ся від них і злетіла в пропасть. Льокомотива потягула за собою тендер з вуглем, віз поштовий і два вағони (до снаня), котрі в одній хвили шезли в глибині озера. Задні вағони остались на щастє на шинах. В передних вағонах було дев'ять подорожних крім служби залізничної. З тих ніхто вже не побачив сьвіта божого. Потонула льокомотива і вағони лежать так глибоко, що й нурки не могли до них дістати ся.

— Дрібні вісти. Винчанє п. Льва Абрисовского, укїнч. богослова, з п-ною Оленою Височаньскою відбуде ся в Перегнєвєві дня 12. с. м. о 8. год. — В краввій обороні проявив ся недостаток лікарів, хоч платня їх несогірна. Кождий вступуючий до служби лікар дістане 6.000 К винагороди за студії. Перші два літа служби буде відбувати у Відни, і буде там дальше образувати ся на державний кошт.

